

VIỆC TRONG NƯỚC

HUẾ

Tiệc tiễn quan Khâm-sứ Châtel

Quan Khâm-sứ Châtel và Pháp
nghỉ. Thân hào và các giới ở Huế có
lâm tiệc sam-banh tiễn hành đê tò
lòng kinh múa: một tiệc ở viện dân
biên ngày 21-3-33 và một tiệc ở hiệu
Marin ngày 25-3-33. Ph. S.

VINH

Một tin đồn rất vô lý

Tại Vinh và các nơi trong thôn
quê thường nghe đồn những
dân bà con gái nếu ai mang xa-lịch
bằng bạc thì bị bắt. Nhiều người
lại bị ra rằng có thây linh cầm
diệu mày người mang xa-lịch
bạc rồi!

Cháu biết vì lẽ gì mà có tin đồn
vô lý như vậy. Hay là trong lúc
kinh tế khủng hoảng này, có người
não muốn thi hành chính sách tiết
kiệm cho chí em mà phao ra cá
tin đồn ấy chăng?

H. P.

Đã có giấy tha Bình-vân-Tường

Bình-vân-Tường, chủ hiệu Tam-
ky thư-quán tại Vinh, can án 7 năm
tù về vụ Thanh-nhiêm năm 1929. Nay
nghe đã có giấy sức cho thả nhân
lý đích nhặt về. Còn mấy người
cứng đồng tội ác như lường, không
biết tại sao mà chưa được tha,
nên bà con họ lấy làm trọng tâm.

T. S.

HÀ-TĨNH

Bị phạt dây dù

Ở làng Phú-gia, tổng Chu-lé,
huyện Hương-kê, bùi đầu tháng
hai Annam, có hai tên Nghiêm và
Công cãi nhau về món nợ đánh bài.
Việc lôi thôi, hai bên có kiện nhau ở
đồn Phú-gia. Hai tên có tội, đáng lẽ
chấp phạt hai tên ấy. Nay quan đồn lại
bắt cả dân làng Phú-gia làm
cố và dòi con đường từ cửa đồn
Phú-gia đến giáp làng Ninh-cường
vớ 4, 5 cây số.

Đương buổi tháng giêng tháng hai,
dân tình có căn mà bị phạt nghiêm
khắc như thế, thiệt oan cho những
dân vô tội quá!

Dân làng Phú-gia đương than
van về nỗi ảo cảm nhà làm việc
quan.

Nghe thấy

QUẢNG-BÌNH

Ép mua vé xem hát

Hội Lạc-thiện & Đồng-hời thành
lập để múa tháng, và đã tổ chức
những cuộc quyên tiền, như tháng
vừa rồi, bởi những các viên chức tung
tay khai diễu nhảy vó kịch, cù gác
binh lính múa cuộc ca hát, để thu
được khà tiền. Nhưng có một điều
nên phân nón là việc bắt buộc
các hương lý mua vé xem hát.
Đó là việc quyền lực tài lộc
lòng người ta, đều là việc làm ng-ja
công vây. Nay buộc hương lý mua
vé bắt phải khống khái sinh nhiều
mối lộ, vì họ lấy tiền làng tiền dân
má mua, lại còn tiền phi vê khoản
xuống tinh xem hát, liệu mua mua
nữa kia!

P. V.

QUẢNG-NAM

Một chuyện kiện mới
(mạo nhặt tiền hiền)

Chúng tôi là dân 17 tộc & làng
Bản-lành-dong-chau, phủ Điện-bàn,
nhờ quý báo đăng chuyện như sau
này:

Làng chúng tôi tự lịch tiền hiền
thất lạc từ lâu, nên xưa nay cũng
tự thi trong văn viết: « tiền hiền
hàu hiền liệt vị », chờ không viết
tên họ ông nào cả.

Năm Duy-tân thứ 3 (1909), nhân
quan súc làng nào có tự lịch tiền
hiền kẽ khai phong sắc. Họ Phan
trong làng chúng tôi, ý tộc đóng
người, ép dân ký nhận dân phủ kẽ
khai. Lát ấy đóng dân và tộc khác có
đơn kêu nài không nhận; quan Phủ
(Ung-An) cứ xét, quả tộc Phan hiện
muông có tự lịch tiền hiền, nên bắt
khai bùu nại. Tưởng thế là xong.
Nào ngờ sang năm Bảo-dại thứ 6
(1911), họ Phan có người dụng tâm
mau một cái bia (bia của bắc tên
Truong-Tao mà Táo bén) và cạo
bứt chữ mà chém lại: « Tiền hiền...
Bản-lành-dong-chau Phan thi tò

phủ quản... chi menses dem dung
nori mà id. Một điều nêu chia y là
tấm bia nói trên dung năm Bảo-dại
thứ 6 mà trong bia châm năm Mihab-
mang Tần-vang (1821), có ý làm ra
đầu tinh tiễn hiền để xin phong sắc
mà chiếm phần quyền lợi tiễn hiền
trong làng. Chuyện này dân đã kêu
bọn một năm mà chưa thấy qua
xử.

17 tộc lại cản

L. T. S. — Xem câu chuyện kiếp mèo
uba hiền trên đây mà chán, cho cái thời
hè của dân ta. Người Tàu người Tây
sang đây có ai mang mảnh ruộng đất tên
hữu theo đầu, mà chẳng là rác công nghiệp
tô lòi và vang; còn người minh phán
đóng cù dà cái óc vào nơi vui rojeng
làng cùng mifeng thiế bia mà sinh ra
niều chuyện xấu và xêng. Bao mạo
nhà dà là việc dâng baubu cùi dà mà bén
kiếc cũng chẳng có kết quả gì tốt. Hiện
biết bao nhiêu con giống cháu giống
sang trọng dà đầu mà không lo ty lập,
phải dà làm tòi mọi kia. Tiêu biêu dàu
công đức nhiều mà con cháu hèn, cũng
chẳng ra gi.

QUẢNG NGÃI

Lý trưởng bỗ mắt thư người ta

Bà chủ Thuyên ở làng Bồ-dà,
tổng Hành-thượng, huyện Nghia-
bèn, năm nay đã 80 tuổi, có một
người con trai là Nguyễn-Dâm cao
án nghỉ bảy năm, dày di Baumé-
thuật. Trong khi mẹ Nam con Bắc
thinh thoảng bà gửi thư thăm thi
Dâm có trả lời. Một truong
giấy trắng, và mấy láng chữ
viết nghêu ngào mà qui hóa không
thể lì!

Nhà nước lập tòa Bưu-diện dà
giáp ịch cho dân, sự tin tức lưu
thông là một cái chứng rõ ràng.
Thế mà mới rồi Dâm có gửi thư
về thăm bà Thuyên, trạm Nghia-my
phát bưu 29-1-33, người lính trạm
lại phát cho lý trưởng Bồ-dà là
Phan-quan-Vinh nhận; lý Vinh có
ký tên vào sổ danh rành. Nhưng
ly Vinh cứ xe thư coi rồi vứt bẩn l
Bà nghe nói, mấy lần tới y xin
nhận thư con, mà y có không cho,
lại cố ý muộn đó....

Dân nay đã gần một tháng mà
cái thư kia vẫn cung biệt tăm. Sự
này trái luật mà làm cho nhân dân
mất lòng tin nhiệm với nhà Bưu-
diện. Quan trên không nên bỏ qua.

Biết

Cha chả là anh em!

Ngày mồng bốn tháng hòi, ở làng
Vạn-sec, phủ Tu-nga, lúc nửa đêm
ai nay ngã yên. Thinh lính có tiếng
la làng inh ôi, mà dánh bồi một
vang trời, dân sụt chát ních, kè cày
người hèo.

Chuyện gì dữ vây? Số là lý
trưởng Đoàn-Tòng làm rõ dà mìn
của Đoàn-Khâm, chia phân đường
cát lòi thoi sao đó. Tòng sai vợ nùi
kéo con chà thô là Đoàn-Phái (sob
e) trong một họ).

Tòng giận lại ý qayen, đến lúc 10
giờ đêm, kéo maky mươi dân đến
nhà Đoàn-Huân (cha Đoàn-Phái),
kêu cha con ra xử tội. Đoàn-Phái
sợ jòng mất, cha là Đoàn-Huân đi
vắng, chỉ có bà yu gần nùi sáu
mươi tuổi, ô nhâ lụm cum, tướng
minh già không ai dà động dèn, mờ
cửa vú ra, bị Đoàn-Tòng và Đoàn-
Huân chém đánh nhữ lú, bịnh
tinh rất nặng, còn nằm lùi nhà
thương Quảng ngã. Còn vợ của
Đoàn-Tòng cũng nùi nhà thương
choi.

Chuyện đã đến quan, mong sao
thần công lý giáp yên nhưng dân
bèo gao làm càn kia.

Phóng kóng

ỦY HIỆU ĐƯỜNG-NGUYỄN

元 là một hiệu to nhất, hoan toàn
號, của người Việt-nam.
陳德選

陳德選

生

陳德選

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴

賴